

BRUNO GALLUCCIO¹

A nulla mértéke verseiből

(*La misura dello zero*, Einaudi, Torino, 2015)

a világ évekből áll
a testek története
te és én a lépcsősor hosszán
egyazon fokon állunk

eltökélten és tétován
nézzük a többi lépcsőfokot tájékozódunk
rövid percekre elveszítjük a test idejét

mindkettőnkben gyűlik a lemondás
aztán keresünk egy nyugvó-
pontot az ismeretlen történetek között

mint ahogy a matematikában
az egyenlőségjel feltalálásával
összekapcsolunk két különálló formát
vagy amikor valamit nullára redukálunk
hogy megoldjuk hadd ragyogjon

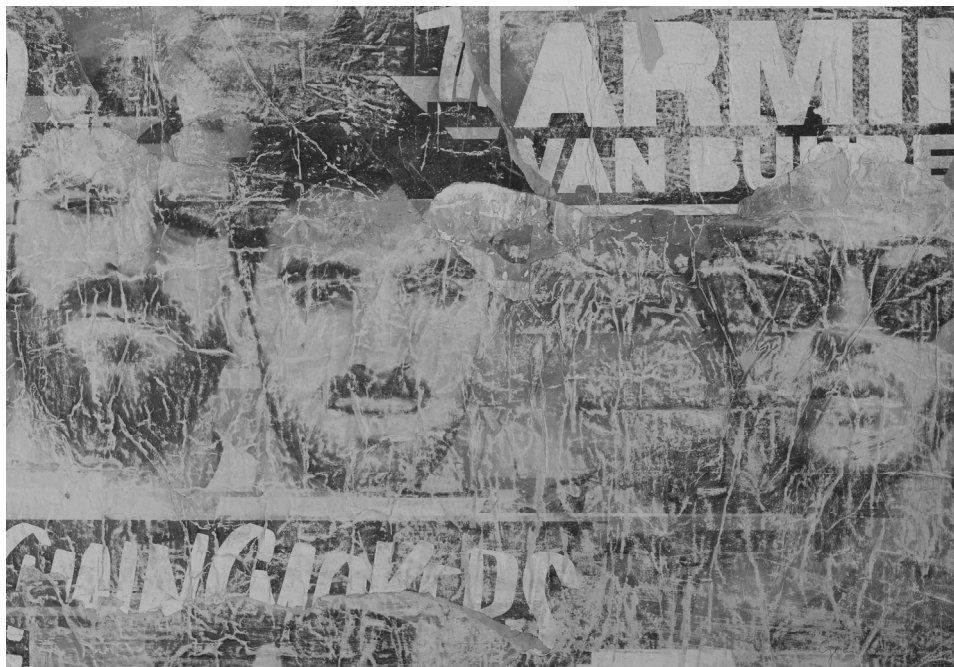
az átmenet álom és éberlét és álom között
felbontható elemi részecskékre
az átjárás egy bizonytalan tartományon
hogy a másik oldalra juss
leérsz a patak fölötti hídról a túlparton
visszatalálsz a bicikliútra

¹ Bruno Galluccio Nápolyban született, és máig ott él. Fizikából diplomázott, majd egy telekommunikációval foglalkozó technológiai cégnél dolgozott. Első kötete *Merőlegesek* (*Verticali*, Einaudi, Torino, 2009) címmel jelenik meg, majd második kötete *A nulla mértéke* (*La misura dello zero*, Einaudi, Torino, 2015) címmel. Verseiben a matematika és a fizika természettudományos látásmódját igyekszik egyesíteni a költői nyelvel, olykor az eposzi szemlélettel. (*Kerber Balázs jegyzete*)

látszik egy ház a mezők közt
az út mentén ahol valaki vár

és mások is élvezik ahogy mi a biciklitúrát
oda mennek ahová értelemszerűen mehetnek
mivel derült idő van
a levegőben nincs semmi akadály

KERBER BALÁZS fordításai

A KÉPMUTATÓK 4.

Dante: Isteni színjáték, Pokol, 23. ének (A két víg barát)